

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ
ਸੋਨੀ ਜੇ.

M/S ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮਿਲਜ਼ CO, LTD, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ 10 51

ਬਨਾਮ

ਜਨਰਲ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਫਾਇਰ ਐਂਡ ਲਾਈਫ਼ ਐਸ਼ੋਰੈਂਸ
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ (2) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੀ.ਐਨ. ਨਾਰੰਗ, -
ਜਵਾਬਦੇਹੀ।

1951 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 31 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ
ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਸੂਟ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਵਿਗਿਆਪਨ (1948 ਦਾ XLVII),
ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4—ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ—
ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ, ਭਾਵੇਂ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਵਿਅਕਤੀ—ਕੰਪਨੀ ਰਿਹਾਇਸ਼।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਵਿਸਥਾਪਿਤ
ਵਿਅਕਤੀ" ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕੇਵਲ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨਕਲੀ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,
ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ
ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਦਫਤਰ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ
ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਟੀ.ਸੀ.ਗੁਪਤਾ, ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 27 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਦੇ -
ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ
ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਜਾਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜੋ।

ਕੰਦਨ ਲਾਲ ਗੋਸਾਈਂ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਇਖਲਾਕ ਹੁਸੈਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸੋਨੀ ਜੇ. ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਮੇਸਰਸ ਸਟੀਲ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦਫਤਰ 10-
ਏ, ਕੈਵਲਰੀ ਲਾਈਨਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੈ, ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੁੜ ਕਵਰੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। 18,750
ਜਨਰਲ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਐਂਡ ਫਾਇਰ ਐਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ
ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ
ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਸ਼ੂ ਰੋਸ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਬੀਮਾ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਬੰਗਲਾ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ
ਮਿੱਲ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦਾ ਬੰਗਲਾ ਸੀ, ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ
ਨੇ ਪਾਲਿਸੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨੰਬਰ 1-ਏ 183518 ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 27 ਮਈ
1947 ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ

ਕੰਪਨੀ ਨੇ M/S ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਸੀ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ
ਬੰਗਲੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੀ.ਐਨ. ਨਾਰੰਗ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿ 9
ਜੁਲਾਈ 1947 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਰੰਗ ਨੇ ਜਨਰਲ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ। ਗਰਮੀਆਂ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚ
ਸਮਾਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਮ ਵਾਂਗ, ਬੰਗਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਬੰਗਲੇ ਵਿੱਚ
ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੀ। ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦਾ ਮੌਸਮ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੋ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ,
ਕਿ ਸੋਨੀ ਜੇ ਨੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਫਰਵਰੀ 1948 ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਫਤੇ ਉਥੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਲੱਭਿਆ
ਸੀ, ਉਹ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਦਿੱਲੀ। ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਸੀ। ਗੜਬੜੀ
ਦੌਰਾਨ 18,750 ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਇੱਕ ਆਲ ਰਾਇਟ ਰਿਸਕ ਪਾਲਿਸੀ
ਸੀ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, k ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ
ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। 18,750, ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

14 ਅਪ੍ਰੈਲ 1948 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਹ

ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 8 ਅਗਸਤ 1949 ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 8 ਨਵੰਬਰ 1949 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ' ਤੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 4 ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 1948 ਦਾ ਐਕਟ XLVII ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦਿੱਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਵਿਵਾਦਾਂ' ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਗੜਬੜੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ, ਉਥੋਂ ਉਜਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ 1 ਮਾਰਚ 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਥਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 (V of 1908), ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਅਯੋਗ - ਵਿਅਕਤੀ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਭ ਲਈ, ਜੇਕਰ-

- (i) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ * ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (ii) ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ;

(iii) ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ; ਅਤੇ

(iv) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਚੱਲ M/S ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। " ਜਨਰਲ ਮਿਲਜ਼ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਗੜਬੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੰਪਨੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਤੰਬੂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੇਰੀ - ਚੱਲ-ਅਸਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵਾਲ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਬਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ASI ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਕਲੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਐਂਡ ਕੁਇਲਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਲ. ਰਘੁਰਾਜਾ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਿੱਥੇ ਵੈਕਟਾਰਮਨ ਰਾਓ, ਜੇ., ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਾਅ, ਐਡੀਸ਼ਨ 5, ਪੰਨਾ 178 'ਤੇ ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੰਨਾ 324 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ।

"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਣ ਲਈ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋਣ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਅਦਾਰੇ ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਹਨ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1939 ਮੈਡ. 318.M/S ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ "ਦਿਮਾਗ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਥਿਤ ਹੈ। "

• ਫੁੱਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਨੇ ਨਿਊ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 91 ਦੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਥੀਓ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 27 ਜੂਨ 1951 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਹੌਰ ਜਾਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਾਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਸ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਪੁਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4-ਏ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। (a) ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ

ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇਸਦੀ ਆਮਦਨ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਸੂਟ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਐਕਟ, 1948 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਨਿਵਾਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਐਮ/ਐਸ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 1948 ਦਾ ਐਕਟ XLVII ਸਿਰਫ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਏਆਈਆਰ 1930 ਜਨਰਲ ਐਕਸੀ-ਲਾਹ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ " ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। 818 ਅਤੇ ਏਆਈਆਰ 1927 ਮੈਡ. 689. ਇਹ ਡੋਟ ਫਾਇਰ ਅਤੇ ਕੇਸ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੋਰੋਸ ਕੌਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੀਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੌਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ-ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਸੂਟ ਸੋਨੀ ਜੇ ਲਿਆਏ ਸਨ। ਏਆਈਆਰ 1927 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਡ. 689 ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਾਕੰਸ਼ 'ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪੱਖ' ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਲਈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ, ਟਿੱਪਣੀ ਬੇਤੁਕੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨੀਵਾਂ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ.

ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ. *ਕੀਨਸ਼ਮ ਬਲੂ ਲਾਈਮ ਕੰਪਨੀ (ਲਿਮਟਿਡ) ਬਨਾਮ ਬੇਕਰ, (1)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ 20 ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਾਉਂਟੀ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 9 ਅਤੇ 10 ਵਿਅਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਸੀ। c. 95. ਉਹ ਭਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਿਆ:-

"ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੋਂ ਮੁਦਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੀਹ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਕਾਉਂਟੀ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ

(1)33 ਐਲਜੇ ਸਾਬਕਾ 41.

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਚੈਟਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਨਮਾਨ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਮੱਲ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ

ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਵੇਲੇ, ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। "

ਉੱਤਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ

ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ

ਮੁਦਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੀਹ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਵਾਸ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਨਿਗਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੋਲੋਕ, ਸੀ.ਬੀ., ਬ੍ਰਾਮਵੈਲ, ਬੀ., ਚੈਨਲ, ਬੀ., ਅਤੇ ਪਿਗੋਟ, ਬੀ. ਬ੍ਰਾਮਵੈਲ, ਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਦਾਲਾ ਤੋਂ ਵੀਹ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿੱਥੇ ਚਲਾਇਆ?"

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕੀਨਸ਼ਾਮ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਕਬਰਨ, ਸੀਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਉਂਟੀ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਲੱਭੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ "ਰਹਿਣਾ" ਸ਼ਬਦ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬਹਿਸ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਕੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਈ. ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ! ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ^

ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੇਵ ਰਾਜ ਨਾਰੰਗ, ਜੇ ਜੀਵਨ

ਬੀਮਾ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ, ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਫਤਰ 8 ਜਾਂ 9 ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਦੱਗਿਆ ਕਾਰਨ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮਈ 1948 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਫਤਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਇੰਡੀਅਨ ਕਾਮ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੁਲਾਕੀ ਚੰਦ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਫਤਰ ਸੁਪਰਿਨ ਹੈ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਦਫਤਰ ਦਸੰਬਰ 1947 ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਸੀ ਅਤੇ ਵੰਡ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਲੇਨ ਟਿਫ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ

ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

¹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਟੀਲ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ, 1913 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, VII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਹੁਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 15 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1947. ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦਫਤਰ 10, ਕੈਵਲਰੀ ਲਾਈਨਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੈ। "

ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 22 ਦਸੰਬਰ 1948 ਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਦਫਤਰ ਹੈਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਬੁਲਾਕੀ ਚੰਦ, ਦਫਤਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪੀ. ਡਬਲਯੂ, 3 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉਤਪਾਦਨ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਸ਼ੋਠੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦਫਤਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੈ ਤਾਂ ਫੁਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਮਾਗ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ ਪੈਰੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਫ਼ਾ 321 ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪੰਨੇ ਦੇਖੋ

ਡੀ ਬੀਅਰਸ ਕੰਸੋਲੀਡੇਟਿਡ ਮਾਈਨਜ਼, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ, ਹੋਵ (2) ਲਾਰਡ ਲੋਰਬਰਨ, ਐਲਸੀ, ਨੇ ਪੰਨਾ 458 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

"ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਖਾ ਜਾਂ ਸੌ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਘਰ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੈਲੀ, ਸੀਬੀ, ਅਤੇ ਹਡਲਸਟਨ, ਬੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਕਲਕੱਤਾ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਨਿਕਲਸਨ ਅਤੇ ਸੇਸੇਨਾ ਸਲਫਰ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਨਿਕਲਸਨ, (3), ਹੁਣ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, - ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਮੁੜ-

ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ C ਪੱਖ ਜਿੱਥੇ ਇਹ

ਅਸਲੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚਾ ਨਿਯਮ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।"

(1) ILR (1804) 27 ਮੈਡ. ਜੇ.ਯੂ. <

(2) 1006 AC 455

ਲਾਰਡ ਲੋਰਬਰਨ, LC, ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਡਿਸ਼ ਸੈਟਰਲ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਥੌਮਸਨ, (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਰਡ ਲੋਰਬਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਮਿਸਰੀ ਡੈਲਟਾ ਲੈਂਡ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਨਰਲ ਐਕਸੀ- ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਟੋਂਡਾ

ਕਿਉਂਕਿ ਪਲਾਮਟਿਨ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦਫਤਰ 10-ਏ, ਕੈਵਲਰੀ ਲਾਈਨਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਹ ਉਹ ਲਿਮਟਿਡ, ਆਦਿ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ - ਕੰਪਨੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੋਨੀ ਹੈ। L, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਦੂਸਰਾ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਰਾਜ ਨਾਰੰਗ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਦੇਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਏਜੰਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਰਕਲ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਤੱਕ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਲਕੱਤਾ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਰੱਸਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਏਜੰਟ ਸੀ। ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਏਜੰਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੰਡ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ। ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਰਜੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉ ਪੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਦਫ਼ਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਰਵਰੀ 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ। ਮਿਸਟਰ ਦੇਵਾ ਇੱਕ ਆਮ ਏਜੰਟ ਸੀ

(1) 1935 ਏ. ਸੀ. 495, (2) 1929 AC 1.

ਅੱਗ ਅਤੇ ਦੱਗਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ M/S ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮਿਲਜ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਏਜੰਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੀਮੇ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸੀ

ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਮੋਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਜਨਰਲ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਡੈਂਟ ਫਾਇਰ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਕਲਕੱਤੇ ਤੋਂ 50 ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਅੱਗ ਅਤੇ ਦੱਗਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕੰਪਨੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਰੱਸਟ ਲਿਮਟਿਡ ਮੋਟਰ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਡਿਫੈਂਸ ਡੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਏਜੰਟ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਸੂਬਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਦੇਵਾ ਵਰਗੇ ਆਮ ਏਜੰਟਾਂ ਕੋਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਆਦਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫ਼ਤਰ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੀ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ. ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵਾ ਨੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਲੀ ਇਲਾਕਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫੈਂਸ - ਡੈਂਟ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਫ਼ਤਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਡਕੌਕ ਵਿੱਚ, ਬਨਾਮ ਕਬਰਲੈਂਡ ਕੈਬ ਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀ (1), ਸਟਰਲਿੰਗ, ਜੇ. ਨੇ ਪੰਨਾ 368 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:-

"ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ।

ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਬਰ -
ਲੈਡ ਕੈਬ ਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ-

ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ M/S ਸਟੀਲ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਸਟੇਟ ਆਫ ਟੋਨੇਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਹੈ, ਨਾਮ- ਜਨਰਲ 'ਐਕਸੀਲੀ, ਮਿਸਟਰ ਚਾਰਲਸ ਬਾਰਕਲੇ ਹਾਲੈਂਡ। ਮਿਸਟਰ ਹੋਲਡੈਂਟ ਫਾਇਰ ਐਂਡ ਲੈਂਡ ਦਾ ਲੰਡਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਹੈ, ਲਾਈਫ ਐਸ਼ੋਰੈਂਸ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ? ਉਸ ਦਫਤਰ 'ਤੇ ਅਤੇ, ਜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸੋਨੀ ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੰਡਨ ਦਫਤਰ ਵਜੋਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ' ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਹੋਲਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੂ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਦਫਤਰ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਦਫਤਰ ਦਾ ਕੁਝ ਫਰਨੀਚਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਇਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਹ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ, ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣਾ।

ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਹੋਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪ੍ਰਿੰਸੀ ਕਲੇਮੈਂਟਾਈਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (1), ਕੋਰਲ ਬਾਰਨਸ, ਜੇ. ਨੇ ਪੀ. 21 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:-

"ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਏਜੰਸੀ ਬਾਰ, ਮੋਇਰਿੰਗ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ M/S ਸਟੀਲ ਅਤੇ

ਲਾ ਬੋਰਗੋਗਨੇ, (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ

"ਕੰਪਨੀ ਇੱਥੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ; ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਯਾਨੀ ਐਮ. ਫੈਨੇਟ। "

ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ (1899) AC 431 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਕੋਲਿਨਜ਼ MR ਨੇ ਪੰਨਾ 346-347 'ਤੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, *ਨਿਊਬੀ ਬਨਾਮ ਵੈਨ ਓਪੇਨ*, ਐਲ, ਆਰ. 7 *ਕਿਊਬੀ 293* ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ *ਲਾ ਬੋਰਗੋਗਨੇ*, (1899) *ਏਸੀ 431* ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਏ. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ

ਇੱਕ ਠੋਸ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਅਧਿਕਾਰ- ਡਿਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

(1) **(1899) ਪੀ**

(2) **(1902) 1 KB ਮਿ.ਲੀ**

- 4 ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਸੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫ਼ਤਰ ਸੀ ਜਾਂ ਮਿਸਟਰ ਦੇਵਾ ਉਸ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਸੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਪੈਦਕ ਦਾ ਨੋਟ।

ਇਹ ਨੁਕਤਾ 28 ਦਸੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 1951 ਦੇ ਆਰਐਫਏ 159 ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਕੇ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ